

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2005

Julkaistu Helsingissä 9 päivänä maaliskuuta 2005

N:o 127—138

SISÄLLYS

N:o		Sivu
127	Laki kuolleeksi julistamisesta	487
128	Laki säädettyjen määräaikain laskemisesta annetun lain 6 §:n muuttamisesta	493
129	Laki osakeyhtiölain 7 luvun 6 ja 8 §:n muuttamisesta	494
130	Valtioneuvoston asetus oikeusministeriöstä annetun valtioneuvoston asetuksen muuttamisesta ..	495
131	Valtioneuvoston asetus sotainvalidien puolisoiden, leskien ja sotaleskien kuntoutustoiminnasta .	497
132	Liikenne- ja viestintäministeriön asetus taksitaksasta	499
133	Liikenne- ja viestintäministeriön asetus taksien reittitaksasta	502
134	Maa- ja metsätalousministeriön asetus maataloustuotteiden vientituki- ja vakuus- sekä tuonti-, vienti- ja ennakkovahvistustodistusjärjestelmän täytäntöönpanosta annetun maa- ja metsätalous- ministeriön asetuksen 6 §:n muuttamisesta	505
135	Sosiaali- ja terveysministeriön asetus työterveyshuollon erikoislääkärikoulutuksen kustannuksiin valtion varoista suoritettavan määrärahan kohdentamisesta ja määrärahan käyttämiseen liittyvien selvitysten antamisesta	506
136	Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus maa- ja metsätalousministeriön asetuksesta vuonna 2004 muille kuin puutarhatuotteille, korjatulle sadolle, puustolle ja maatalouden tuotantorakennuksille aiheutuneiden tulvavahinkojen korvausten maksatuksesta	508
137	Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus maa- ja metsätalousministeriön asetuksesta vuoden 2004 puutarhatuotteiden varastointituen maksatuksesta	509
138	Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus maa- ja metsätalousministeriön asetuksesta vuoden 2004 peltokasvien tuen (CAP-tuen) non food -kesantopalkkion maksatuksesta	510

N:o 127

Laki

kuolleeksi julistamisesta

Annettu Helsingissä 4 päivänä maaliskuuta 2005

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Lain soveltamisala

Kadonnut henkilö voidaan julistaa kuolleeksi tuomioistuimen tai maistraatin päätöksellä siten kuin tässä laissa säädetään.

2 §

Kuolleeksi julistamisen vaikutukset

Kuolleeksi julistetun katsotaan kuolleen päätöksessä määrättyinä kuolinpäivänä, jollei muuta näytetä.

Jos lain mukaan jokin määräaika lasketaan henkilön kuolemasta, lasketaan määräaika henkilön tultua julistetuksi kuolleeksi päätöksen antopäivästä.

HE 82/2004
HaVM 1/2005
EV 1/2005

2 luku

Kuolleeksi julistaminen tuomioistuimen päätöksellä

3 §

Kuolleeksi julistaminen ilman odotusaikaa

Jos kadonnut henkilö on kadotessaan ollut välittömän hengenvaaran aiheuttaneessa onnettomuudessa tai muussa siihen rinnastettavassa tilanteessa eikä ole syytä olettaa hänen pelastuneen, hänen kuolleeksi julistamistaan voidaan hakea välittömästi katoamisen jälkeen.

4 §

Kuolleeksi julistaminen odotusajan kuluttua

Kadonneen henkilön kuolleeksi julistamista voidaan muissa kuin 3 §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa hakea odotusajan kuluttua. Odotusaika lasketaan siitä, kun kadonnut henkilö on tietävästi viimeksi ollut elossa.

Jos kadonnut henkilö on kadotessaan ollut olosuhteissa, joihin liittyy hengenvaara, tai jos katoamiseen liittyvät olosuhteet ja muut seikat huomioon ottaen muutoin on erittäin todennäköistä, että hän on kuollut, odotusaika on yksi vuosi.

Muissa kuin 2 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa odotusaika on viisi vuotta.

5 §

Vireillepano

Kuolleeksi julistamista koskeva asia pannaan vireille käräjäoikeudessa hakemuksella.

6 §

Toimivaltainen tuomioistuin

Kuolleeksi julistamista koskevan asian käsittelee se tuomioistuin, jonka tuomiopiirissä kadonneella henkilöllä on viimeksi ollut kotikunta tai väestökirjanpitokunta.

Jos haetaan usean samalla kertaa kadonneen henkilön julistamista kuolleeksi, asian

voi käsitellä tuomioistuin, joka on 1 momentin nojalla toimivaltainen heistä jonkun osalta.

Jos Suomessa ei ole tuomioistuinta, joka olisi 1 tai 2 momentin nojalla toimivaltainen käsittelemään asian, asian käsittelee se tuomioistuin, jonka tuomiopiirissä hakijalla on kotikunta tai, jollei hakijalla ole kotikuntaa Suomessa, Helsingin käräjäoikeus.

7 §

Oikeus vireillepanoon

Kuolleeksi julistamista koskevan hakemuksen voi tehdä kadonneen henkilön avio puoliso, perillinen tai muu läheinen taikka muu henkilö, jonka oikeus saattaa riippua kuolleeksi julistamisesta. Heillä on myös oikeus jatkaa toisen henkilön hakemusta.

8 §

Kuuleminen

Kadonneen henkilön aviopuolisolle ja perillisille on varattava tilaisuus tulla kuulluiksi hakemuksen johdosta. Jos kadonneelle henkilölle on määrätty edunvalvoja, myös tälle on varattava tilaisuus tulla kuulluksi.

Tilaisuutta tulla kuulluksi ei tarvitse varata, jos tiedoksiänto olisi toimitettava oikeudenkäymiskaaren 11 luvun 9 §:ssä tarkoitettua tuomioistuimen kuulutuksella.

Käräjäoikeus voi tarvittaessa kuulla poliisi- tai muuta viranomaista hakemuksen johdosta.

9 §

Kutsu ja sen tiedoksiänto

Jos kuolleeksi julistamiseen on selvitetty olevan edellytykset, tuomioistuimen on 4 §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa kutsuttava kadonnutta henkilöä ilmoittautumaan tuomioistuimelle viimeistään kutsussa mainittuna määräpäivänä. Kutsussa on mainittava, että kadonnut, joka ei ilmoittaudu, voidaan julistaa kuolleeksi. Tuomioistuimen on samalla kutsuttava kaikkia, jotka voivat antaa tietoja siitä, onko kadonnut henkilö elossa vai kuollut, ilmoittamaan samassa ajassa tietonsa tuomioistuimelle.

Kutsu annetaan tiedoksi kuuluttamalla si-

ten kuin oikeudenkäymiskaaren 11 luvun 10 §:ssä säädetään. Tuomioistuimen on julkaistava kuulutus kutsusta virallisessa lehdes-
sä viimeistään kolme kuukautta ennen määräpäivää.

10 §

Tuomioistuimen päätös kuolleeksi julistamisesta

Kadonnut henkilö on 9 §:ssä tarkoitetun määräpäivän jälkeen julistettava kuolleeksi tuomioistuimen päätöksellä, jos tuomioistuin ei ole saanut tietoa siitä, että hän on elossa tai kuollut, ja jos kuolleeksi julistamisen edellytykset muutoin ovat olemassa.

11 §

Kuolinpäivän määrittäminen

Julistaessaan kadonneen henkilön kuolleeksi tuomioistuimen on määrättävä se päivä, jona hänen katsotaan kuolleen.

Kuolinpäiväksi on määrättävä se päivä, jona kadonnut henkilö todennäköisimmin on kuollut. Jollei sitä voida määrittää, kuolinpäiväksi on määrättävä se päivä, jona hän todennäköisesti viimeistään on kuollut. Kuolinpäiväksi on kuitenkin määrättävä viimeistään se päivä, jona on kulunut viisi vuotta siitä, kun kadonnut henkilö on tiettävästi viimeksi ollut elossa.

3 luku

Kuolleeksi julistaminen maistraatin päätöksellä

12 §

Edellytykset

Henkilö voidaan julistaa kuolleeksi maistraatin päätöksellä, kun on kulunut:

- 1) sata vuotta sen kalenterivuoden päättymisestä, jonka aikana hän on syntynyt; ja
- 2) viisi vuotta sen kalenterivuoden päättymisestä, jonka aikana hän on tiettävästi viimeksi ollut elossa.

13 §

Vireilletulo

Maistraatin on vuosittain omasta aloitteestaan selvitettävä, onko väestötietojärjestelmän tietojen mukaan elossa sellaisia henkilöitä, joiden kuolleeksi julistamiseen on 12 §:n mukaiset edellytykset.

14 §

Toimivaltainen maistraatti

Kuolleeksi julistamista koskevan asian käsittelee se maistraatti, jonka toimialueella henkilöllä on viimeksi ollut kotikunta tai väestökirjanpitokunta.

Jos Suomessa ei ole maistraattia, joka olisi 1 momentin nojalla toimivaltainen käsittelemään asian, asian käsittelee Helsingin maistraatti.

15 §

Selvittämisvelvollisuus

Jos henkilön kuolleeksi julistamiseen on 12 §:n 1 kohdassa säädetty edellytys, maistraatin on hankittava kohtuudella saatavissa oleva selvitys siitä, onko hän ollut viimeksi kuluneiden viiden kalenterivuoden aikana elossa.

16 §

Kutsu ja sen tiedoksianto

Maistraatin on kutsuttava sellaista henkilöä, jonka kuolleeksi julistamiseen on selvitetty olevan edellytykset, ilmoittautumaan maistraatille viimeistään kutsussa mainittuna määräpäivänä. Kutsussa on mainittava, että kutsussa tarkoitettu henkilö, joka ei ilmoit-taudu, voidaan julistaa kuolleeksi. Maistraatin on samalla kutsuttava kaikkia, jotka voivat antaa tietoja siitä, onko asianomainen henkilö elossa vai kuollut, ilmoittamaan samassa ajassa tietonsa maistraatille.

Jos asianomaiselle henkilölle on merkitty väestötietojärjestelmään voimassa oleva osoite, kutsu on lähetettävä siihen. Jos väestötietojärjestelmästä tai muista väestökirjoista il-

menee, että asianomaisella henkilöllä on Suomessa aviopuoliso tai perintökaaren (40/1965) 2 luvun 1 tai 2 §:ssä tarkoitettuja sukulaisia, kutsu on annettava tiedoksi aviopuolisolle ja vähintään yhdelle sukulaiselle. Jos asianomaiselle henkilölle on määrätty edunvalvoja, kutsu on annettava tiedoksi myös tälle.

Jollei asianomaisella henkilöllä ole 2 momentissa tarkoitettua osoitetta, aviopuolisoa, sukulaista eikä edunvalvojaa, kutsu annetaan tiedoksi yleistiedoksiantona siten kuin hallintolain (434/2003) 62 §:ssä säädetään. Maistraatin on julkaistava kuulutus kutsusta virallisessa lehdessä jonkin kuukauden ensimmäisessä numerossa viimeistään kolme kuukautta ennen määräpäivää.

17 §

Maistraatin päätös kuolleeksi julistamisesta

Henkilö on 16 §:ssä tarkoitettun määräpäivän jälkeen julistettava kuolleeksi maistraatin päätöksellä, jos maistraatti ei ole saanut tietoa siitä, että hän on elossa tai kuollut, ja jos kuolleeksi julistamisen edellytykset muutoin ovat olemassa.

18 §

Kuolinpäivän määrääminen

Julistaessaan henkilön kuolleeksi maistraatin on määrättävä se päivä, jona hänen katsotaan kuolleen.

Kuolinpäiväksi on määrättävä 1 päivä tammikuuta sinä vuonna, joka ensiksi alkaa sen jälkeen, kun on kulunut sata vuotta henkilön syntymästä ja viisi vuotta siitä, kun hän on tiettävästi viimeksi ollut elossa. Jos asiassa ilmenneiden seikkojen perusteella voidaan määrittää se päivä, jona henkilö todennäköisesti on kuollut, se on kuitenkin määrättävä kuolinpäiväksi.

19 §

Maistraatin päätöksen tiedoksianto

Jos väestötietojärjestelmästä tai muista väestökirjoista ilmenee, että kuolleeksi julistettulla on Suomessa aviopuoliso tai perintö-

kaaren 2 luvun 1 tai 2 §:ssä tarkoitettuja sukulaisia, maistraatin päätös on annettava tiedoksi aviopuolisolle ja vähintään yhdelle sukulaiselle. Jos kuolleeksi julistetulle on määrätty edunvalvoja, päätös on annettava tiedoksi myös tälle.

4 luku

Omaisuu den takaisin luovuttaminen

20 §

Omaisuu den luovutusvelvollisuus

Jos kuolleeksi julistettu on elossa, hänellä on oikeus saada omaisuutensa takaisin siltä, joka on kuolleeksi julistamisen johdosta ottanut omaisuutta haltuunsa. Edellytyksenä on kuitenkin, että kuolleeksi julistettu vaatii sitä kolmen vuoden kuluessa siitä, kun hän sai tiedon kuolleeksi julistamisesta.

Jos kuolleeksi julistetun näytetään kuolleen muulloin kuin päätöksessä määrättyinä kuolinpäivänä ja jos sen vuoksi jollain muulla kuin sillä, joka on kuolleeksi julistamisen johdosta ottanut haltuunsa kuolleeksi julistetun omaisuutta, on oikeus omaisuuteen, haltijan on luovutettava omaisuus siihen oikeutetulle. Edellytyksenä on kuitenkin, että omaisuuteen oikeutettu vaatii sitä kolmen vuoden kuluessa siitä, kun hän sai tiedon oikeudettaan omaisuuteen.

Jos omaisuus on luovutettu edelleen, luovutus pysyy voimassa, jos haltija ei saadesaan omaisuuden haltuunsa tiennyt eikä hänen olisi pitänyt tietää, ettei luovuttaja ollut omaisuuden oikea omistaja. Sama koskee omaisuuden panttioikeuden tai käyttöoikeuden luovutusta.

21 §

Luovutusvelvollisen muu suoritusvelvollisuus

Jos luovutettava omaisuus ei ole tallella tai muuten luovutettavissa, sen arvo on korvattava.

Jos luovutettavan omaisuuden arvo on alentunut merkittävästi kulumisen tai vahingoittumisen vuoksi, luovutusvelvollisen on korvattava arvon aleneminen. Jos omaisuuden arvo on alentunut muusta syystä, luovutus-

velvollisen on suoritettava kohtuullinen korvaus omaisuuden arvon alenemisesta, jos siihen katsotaan olevan erityistä syytä.

Jos luovutettava omaisuus on rahaa, luovutusvelvollisen on maksettava luovutettavalle määrälle korkolain (633/1982) 3 §:n 2 momentin mukaista korkoa siitä lähtien, kun hän sai omaisuuden haltuunsa. Muusta luovutettavasta omaisuudesta saatu tuotto on luovutettava tai sen arvo korvattava. Luovutusvelvollisen on myös suoritettava kohtuullinen korvaus omaisuudesta saamastaan hyödyistä, jollei tämän voida katsoa sisältyvän omaisuuden arvon alenemisesta suoritettavaan korvaukseen. Korkoa on kuitenkin maksettava, tuotto luovutettava tai sen arvo korvattava taikka hyöty korvattava aikaisintaan siitä lähtien, kun luovutusvelvollinen sai tiedon, että hän ei ole oikeutettu omaisuuteen.

Jos luovutettava omaisuus on rahaa tai jos omaisuuden arvo on korvattava, luovutusvelvollisen on maksettava korkoa korkolain 4 §:n 1 momentin mukaisesti luovuttamisvaatimuksen esittämisestä lukien.

Jos 1—4 momentin mukaista suoritusvelvollisuutta on olosuhteisiin nähden pidettävä kohtuuttomana, sitä voidaan sovitella.

22 §

Omaisuuteen pannut kustannukset

Luovutusvelvollisella on oikeus saada korvaus luovutettavaan omaisuuteen panemistaan tarpeellisista kustannuksista sekä sellaisista hyödyllisistä kustannuksista, jotka ovat syntyneet ennen kuin hän sai tiedon, että hän ei ole oikeutettu omaisuuteen.

5 luku

Kansainvälisen yksityisoikeuden alaan kuuluvat säännökset

23 §

Suomen viranomaisten kansainvälinen toimivalta

Suomen tuomioistuimien tai maistraatti voi tutkia kuolleeksi julistamista koskevan asian,

jos henkilö, jonka kuolleeksi julistamista asia koskee, on Suomen kansalainen tai jos hänen viimeinen tiedossa oleva asuin- tai kotipaikkansa on Suomessa.

Suomen tuomioistuimien voi tutkia kuolleeksi julistamista koskevan asian myös, jos hakijan tärkeät edut puoltavat asian ratkaisemista Suomessa. Edellytyksenä on lisäksi, että hakija ei voi saattaa asiaa tutkittavaksi siinä valtiossa, jonka kansalainen se henkilö on, jonka kuolleeksi julistamista asia koskee, eikä valtiossa, jossa on tämän viimeinen tiedossa oleva asuin- tai kotipaikka, tai että asian vireillepano vieraassa valtiossa aiheuttaisi hakijalle kohtuuttomia vaikeuksia.

24 §

Sovellettava laki

Kuolleeksi julistamista koskevassa asiassa on sovellettava Suomen lakia.

25 §

Vieraassa valtiossa annetun päätöksen tunnustaminen

Vieraassa valtiossa annettua päätöstä, jolla henkilö on julistettu kuolleeksi, on ilman erityistä vahvistamista pidettävä Suomessa pätevänä, jos päätöksen on antanut sen valtion viranomainen, jonka kansalainen henkilö oli päätöksen antamisen hetkellä tai jossa on hänen viimeinen tiedossa oleva asuin- tai kotipaikkansa.

26 §

Tunnustamatta jättämisen perusteet

Edellä 25 §:ssä tarkoitettua päätöstä ei kuitenkaan tunnusteta Suomessa:

- 1) jos tunnustaminen on selvästi vastoin Suomen oikeusjärjestyksen perusteita;
- 2) jos päätös on ristiriidassa saman henkilön kuolleeksi julistamisesta Suomessa annetun päätöksen kanssa; tai
- 3) jos päätös on ristiriidassa saman henkilön kuolleeksi julistamisesta jossakin muus-

sa valtiossa aikaisemmin annetun päätöksen kanssa ja tämä aikaisemmin annettu päätös tunnustetaan Suomessa.

6 luku

Erinäisiä säännöksiä

27 §

Kustannukset

Sillä, jonka hakemuksesta kadonnut henkilö on julistettu kuolleeksi tuomioistuimen päätöksellä, on oikeus saada kuolleeksi julistetun jäämistöstä korvaus kuolleeksi julistamisesta aiheutuneista kustannuksista.

28 §

Maistraatin oikeus saada tietoja

Valtion ja kunnan viranomaisen sekä muu julkisoikeudellinen yhteisö, Kansaneläkelaitos, Eläketurvakeskus ja eläkelaitos sekä julkiset ja yksityiset sosiaali- tai terveydenhuollon palvelujen tuottajat ovat salassapitosäännösten estämättä velvollisia pyynnöstä antamaan maksutta maistraatille ne tiedot, jotka se 3 luvussa säädettyä tehtävää suorittaessaan tarvitsee henkilön elossa olemisen tai kuoleman selvittämiseksi.

Helsingissä 4 päivänä maaliskuuta 2005

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

29 §

Toimivaltainen viranomaisen Ahvenanmaan maakunnassa

Ahvenanmaan maakunnassa maistraatille tämän lain mukaan kuuluvia tehtäviä hoitaa lääninhallitus.

30 §

Tarkemmat säännökset

Tarkemmat säännökset kuolleeksi julistamista koskevasta päätöksestä tehtävistä ilmoituksista annetaan valtioneuvoston asetuksella.

31 §

Voimaantulo- ja siirtymäsäännökset

Tämä laki tulee voimaan 9 päivänä maaliskuuta 2005.

Tällä lailla kumotaan kuolleeksi julistamisesta 23 päivänä huhtikuuta 1901 annettu laki (15/1901) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

Jos kumotun lain 4 a §:n 2 momentissa tarkoitettu väestökisterin pitäjän luettelo on saapunut viralliselle syyttäjälle ennen tämän lain voimaantuloa, luettelossa mainittujen henkilöiden kuolleeksi julistamista koskevan asian käsittelyyn sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Oikeusministeri *Johannes Koskinen*

N:o 128

L a k i

säädettyjen määräaikain laskemisesta annetun lain 6 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 4 päivänä maaliskuuta 2005

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan säädettyjen määräaikain laskemisesta 25 päivänä huhtikuuta 1930 annetun lain (150/1930) 6 §, sellaisena kuin se on laissa 662/1978, seuraavasti:

6 §

Tyytymättömyyden ilmoittaminen, muutoksenhakemuksen jättäminen, vastauksen antaminen siihen, viranhakemus sekä muu määräajassa tuomioistuimessa tai muussa viranomaisessa taikka virallisessa toimituksessa suoritettava toimi on tehtävä viimeistään määräajan viimeisenä päivänä, virastossa suoritettava toimi ennen viraston aukioloajan päättymistä ja tuomioistuimen istunnossa tai

muussa toimituksessa suoritettava toimi ennen istunnon tai toimituksen päättymistä.

Jos tuomioistuimessa vireillä oleva asia otetaan määräpäivänä käsiteltäväksi ilmoitetuna kellonaikana, asian käsittelyyn liittyvä toimi on kuitenkin suoritettava silloin.

Tämä laki tulee voimaan 9 päivänä maaliskuuta 2005.

Helsingissä 4 päivänä maaliskuuta 2005

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Oikeusministeri *Johannes Koskinen*

N:o 129

L a k i**osakeyhtiölain 7 luvun 6 ja 8 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 4 päivänä maaliskuuta 2005

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 29 päivänä syyskuuta 1978 annetun osakeyhtiölain (734/1978) 7 luvun 6 § ja 8 §:n 1 momentti, sellaisina kuin ne ovat laissa 145/1997, seuraavasti:

7 luku

Omat osakkeet

6 §

Yksityinen osakeyhtiö ei saa hankkia kaikkia omia osakkeitaan. Julkisessa osakeyhtiössä 3 §:ssä tarkoitettua päätöstä omien osakkeiden hankkimisesta ei saa tehdä siten, että yhtiölle ja sen tytäryhteisölle kuuluvien yhtiön osakkeiden yhteenlaskettu nimellisarvo tai niiden tuottama äänimäärä hankinnan jälkeen on yli kymmenesosa yhtiön osakepääomasta tai kaikkien osakkeiden äänimäärästä.

8 §

Jos julkiselle osakeyhtiölle ja sen tytäryhteisöille kuuluvien yhtiön osakkeiden yhteenlaskettu nimellisarvo tai niiden tuottama äänimäärä on yli kymmenesosa yhtiön osakepääomasta tai sen kaikkien osakkeiden äänimäärästä sen vuoksi, että osakkeita on hankittu 1 §:n 2 momentissa tarkoitettulla tavalla tai saatu vastikkeetta, mainitun määröosan ylittävältä osin osakkeet on luovutettava kolmen vuoden kuluessa saannosta.

Tämä laki tulee voimaan 9 päivänä maaliskuuta 2005.

Helsingissä 4 päivänä maaliskuuta 2005

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Oikeusministeri *Johannes Koskinen*

HE 282/2004
 TaVM 2/2005
 EV 12/2005

Neuvoston direktiivi 77/91/ETY, EYVL N:o L 26, 31.1.1977, s. 1, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna vuoden 2003 liittymisasiakirjalla EUVL L 236, 23.9.2003, osa 46

N:o 130

Valtioneuvoston asetus

oikeusministeriöstä annetun valtioneuvoston asetuksen muuttamisesta

Annettu Helsingissä 3 päivänä maaliskuuta 2005

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty oikeusministeriön esittelystä, muutetaan oikeusministeriöstä 12 päivänä kesäkuuta 2003 annetun valtioneuvoston asetuksen (543/2003) 2 §, 3 § ja 6 §, 6 § sellaisena kuin se on 18 päivänä joulukuuta 2003 annetussa asetuksessa (1125/2003), seuraavasti

2 §

Ministeriön toimialaan kuuluvat virastot, laitokset ja toimielimet

Oikeusministeriön toimialaan kuuluvat:

korkein oikeus
korkein hallinto-oikeus
hovioikeudet
hallinto-oikeudet
Ahvenanmaan hallintotuomioistuin
käräjäoikeudet
markkinaoikeus
työtuomioistuin
vakuutus oikeus

vankilaoikeus

Rikosseuraamusvirasto

Kriminaalihuoltolaitos ja siihen kuuluvat aluetoimistot

Vankeinhoitolaitos ja siihen kuuluvat suljetut laitokset, avolaitokset ja sairaalayksiköt
Vankeinhoidon koulutuskeskus

Valtakunnansyyttäjänvirasto

kihlakuntien syyttäjänvirastot ja kihlakunnanvirastojen syyttäjäsastot

Ahvenanmaan maakunnansyyttäjänvirasto
kihlakuntien ulosottovirastot ja kihlakunnanvirastojen ulosotto-osastot

Ahvenanmaan maakunnan maakunnanvoudinvirasto

valtion oikeusaputoimistot

Konkurssi-asiamiehen toimisto

Oikeuspoliittinen tutkimuslaitos

Oikeusrekisterikeskus

Onnettomuustutkintakeskus
Tietosuojavaltuutetun toimisto ja tietosuojalautakunta

Saamelaiskäräjät
Yhdistyneiden Kansakuntien yhteydessä toimiva Euroopan kriminaalipolitiikan instituutti

kuluttajavalituslautakunta
tuomarivalintalautakunta
rikosvahinkolautakunta
nimilautakunta

3 §

Ministeriön organisaatio

Oikeusministeriössä on oikeushallinto-osasto, lainvalmisteluosasto ja kriminaalipoliittinen osasto.

Ministeriössä on osastoihin kuulumattomina yksikköinä hallintoyksikkö, talousyksikkö, kansainvälinen yksikkö, sisäisen tarkastuksen yksikkö, tietohallinnon vastuualue ja viestintäyksikkö.

Tarkempia säännöksiä ministeriön organisaatiosta ja tehtävistä annetaan työjärjestyksessä.

6 §

Virkamiesten kelpoisuusvaatimukset

Kelpoisuusvaatimuksena on:

1) kansliapäälliköllä oikeustieteen kandidaatin tutkinto ja hyvä perehtyneisyys hal-

linnonalan toimintaan sekä käytännössä osoitettu johtamistaito ja johtamiskokemus;

2) osastopäällikkönä toimivalla hallitusneuvoksella oikeustieteen kandidaatin tutkinto ja perehtyneisyys hallinnonalan toimintaan sekä käytännössä osoitettu johtamistaito ja johtamiskokemus;

3) lainvalmisteluosaston osastopäälliköllä oikeustieteen kandidaatin tutkinto, hyvä perehtyneisyys lainvalmisteluun ja valtionhallintoon sekä käytännössä osoitettu johtamistaito ja johtamiskokemus;

4) kriminaalipoliittisen osaston osastopäälliköllä ylempi korkeakoulututkinto ja perehtyneisyys osaston toimialaan sekä käytännössä osoitettu johtamistaito ja johtamiskokemus;

5) apulaisosastopäälliköllä, hallitusneuvoksella ja hallitussihteerillä valtioneuvoston ohjesäännön 43 §:ssä säädetty kelpoisuus, kielilain täytäntöönpanon ja soveltamisen seurannasta vastaavalla hallitusneuvoksella lisäksi suomen ja ruotsin kielen erinomainen suullinen ja kirjallinen taito;

6) lainvalmisteluosaston apulaisosastopäälliköllä lainsäädäntöjohtajana ja lainsäädäntöneuvoksella toimistopäällikkönä tai yksikön johtajana oikeustieteen kandidaatin tutkinto ja hyvä perehtyneisyys lainvalmisteluun sekä käytännössä osoitettu johtamistaito;

7) hallintojohtajalla oikeustieteen kandidaatin tutkinto, perehtyneisyys viran tehtäväalanaan sekä käytännössä osoitettu johtamistaito ja johtamiskokemus;

8) talousjohtajalla ylempi korkeakoulututkinto, perehtyneisyys viran tehtäväalanaan sekä käytännössä osoitettu johtamistaito ja johtamiskokemus;

9) lainvalmisteluosaston tarkastustoimiston

lainsäädäntöneuvoksella oikeustieteen kandidaatin tutkinto ja suomenkielistä säädöstarkastusta suorittavalla lainsäädäntöneuvoksella lisäksi hyvä perehtyneisyys lainvalmisteluun ja ruotsinkielistä säädöstarkastusta suorittavalla lainsäädäntöneuvoksella ruotsin kielen erinomainen taito ja hyvä perehtyneisyys lainvalmisteluun tai ruotsinkieliseen lakikieleen, lainvalmisteluosaston muulla lainsäädäntöneuvoksella oikeustieteen kandidaatin tutkinto tai muu ylempi korkeakoulututkinto sekä lainvalmistelussa tarvittava tutkimus- ja suunnittelutaito;

10) johtajalla, tietohallintojohtajalla ja tietotekniikkakeskuksen johtajalla ylempi korkeakoulututkinto ja perehtyneisyys yksikön toimialaan sekä käytännössä osoitettu johtamistaito ja johtamiskokemus;

11) ulosottojohtajalla oikeustieteen kandidaatin tutkinto ja perehtyneisyys yksikön toimialaan sekä käytännössä osoitettu johtamistaito ja johtamiskokemus;

12) kehityspäälliköllä, kehittämisspäälliköllä, neuvottelevalla virkamiehellä ja suunnittelupäälliköllä ylempi korkeakoulututkinto;

13) kielilain täytäntöönpanoa ja soveltamista seuraavalla ylitarkastajalla ylempi korkeakoulututkinto sekä suomen kielen erinomainen ja ruotsin kielen hyvä suullinen ja kirjallinen taito;

14) muilla virkamiehillä muu tehtävien edellyttämä koulutus.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 2005.

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 3 päivänä maaliskuuta 2005

Oikeusministeri *Johannes Koskinen*

Neuvotteleva virkamies Olli Muttilainen

N:o 131

Valtioneuvoston asetus**sotainvalidien puolisoiden, leskien ja soteleskien kuntoutustoiminnasta**

Annettu Helsingissä 3 päivänä maaliskuuta 2005

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty sosiaali- ja terveysministeriön esittelystä, säädetään valtion talousarviosta 13 päivänä toukokuuta 1988 annetun lain (423/1988) 7 c §:n nojalla, sellaisena kuin se on laissa 689/2001:

1 §

Kuntoutukseen voidaan hyväksyä kuntoutuksen tarpeessa oleva henkilö:

1) jonka aviopuoliso on vahingoittunut tai sairastunut vuosien 1939—1945 sotien johdosta siten, että hänen sotilasvammallaissa (404/1948) tarkoitettu työkyvyttömyysasteensa on vähintään 50 prosenttia. Lisäedellytyksenä on, että aviopuolisot asuvat yhdessä. Sotainvalidin joutuminen laitoshoitoon ei kuitenkaan ole esteenä aviopuolison kuntoutukselle;

2) jonka 1 kohdassa tarkoitetuissa oloissa vahingoittunut tai sairastunut aviopuoliso on kuollut vuonna 1976 tai sen jälkeen, jos aviopuolison työkyvyttömyysaste hänen kuollessaan oli vähintään 40 prosenttia; sekä

3) jonka 1 kohdassa tarkoitetuissa oloissa vahingoittunut tai sairastunut aviopuoliso on kuollut vuonna 1976 tai sen jälkeen ja leski saa hänen jälkeensä täyttä huoltoeläkettä, vaikka vahingoittuneen tai sairastuneen työkyvyttömyysastetta ei ole voitu vahvistaa; sekä

4) jonka aviopuoliso on kuollut tai kadonnut sodan johdosta vuosina 1939—1945 ja joka saa sotilasvammalain mukaista huoltoeläkettä. Henkilöä, joka myöhemmän avioliiton purkaututtua on uudelleen alkanut saada huoltoeläkettä, ei voida hyväksyä kuntoutukseen.

Kuntoutettavia henkilöitä valittaessa on

annettava etusija niille 1 momentin 1 kohdassa tarkoitetuille henkilöille, joiden aviopuolison työkyvyttömyysaste on 100 prosenttia. Heidän kuntoutuksensa voi tarvittaessa toistua vuosittain.

2 §

Laitoskuntoutusjakson pituus on kaksi viikkoa. Jos kuntoutusta annetaan sotainvalidien veljes- ja sairaskodeissa, kuntoutussairaaloissa tai Oulun diakonissalaitoksessa, kuntoutusjakson pituus on kuitenkin kolme viikkoa.

Päiväkuntoutusjakson pituus on 10 päivää. Jos päiväkuntoutusta annetaan sotainvalidien veljes- ja sairaskodeissa, kuntoutussairaaloissa tai Oulun diakonissalaitoksessa, kuntoutusjakson pituus on kuitenkin 15 päivää.

Avokuntoutus voi käsittää enintään 15 hoitokerran sarjan. Hoitosarjasta aiheutuvat kustannukset eivät saa ylittää 550:tä euroa kuntoutettavaa kohti kuitenkin niin, että kotona annettavasta avokuntoutuksesta aiheutuvat kustannukset eivät saa ylittää 825:tä euroa kuntoutettavaa kohti.

3 §

Kuntoutettavat henkilöt valitsee Valtiokonttori hakemusten perusteella. Hakemukseen tulee liittää lääkärintodistus, josta ilmenee kuntoutuksen tarve. Avokuntoutusta koskevaan hakemukseen on liitettävä hoitomääräys tai jäljennös siitä.

4 §

Laitoskuntoutus ja päivä kuntoutus annetaan Valtiokonttorin hyväksymässä kuntoutuslaitoksessa. Avokuntoutusta voi antaa yksityisestä terveydenhuollosta annetussa laissa (152/1990) tarkoitettu palvelujen tuottaja ja itsenäinen ammatinharjoittaja.

Valtiokonttori maksaa kuntoutuksen kustannukset suoraan asianomaisille kuntoutuslaitoksille, palvelujen tuottajille ja itsenäisille ammatinharjoittajille.

5 §

Kuntoutuksesta aiheutuvat menot korva-

Helsingissä 3 päivänä maaliskuuta 2005

taan valtion vuoden 2005 talousarvioon tarkoitusta varten momentille 33.22.56 varatun määrärahan rajoissa.

6 §

Valtiokonttori antaa tarvittaessa tarkempia ohjeita tämän asetuksen soveltamisesta ja täytäntöönpanosta.

7 §

Tämä asetus tulee voimaan 9 päivänä maaliskuuta 2005 ja se on voimassa 31 päivään joulukuuta 2005.

Peruspalveluministeri *Liisa Hyssälä*

Hallitusneuvos Riitta Kuusisto

N:o 132

**Liikenne- ja viestintäministeriön asetus
taksitaksasta**

Annettu Helsingissä 25 päivänä helmikuuta 2005

Liikenne- ja viestintäministeriön päätöksen mukaisesti säädetään luvanvaraisesta henkilöliikenteestä tiellä 15 päivänä helmikuuta 1991 annetun lain (343/1991) 11 §:n 1 momentin nojalla, sellaisena kuin se on laissa 662/1994:

1 §

Soveltamisala

Tätä asetusta sovelletaan henkilöautolla harjoitettavaan tilausliikenteeseen, joka ei ole linjaliikennettä tai ostoliikennettä. Tällä asetuksella säädetään ylimmästä sallitusta taksitaksasta.

2 §

Taksarakenne

Taksitaksa voi koostua kahdesta tai useammasta osasta, joita voivat olla:

- 1) perusmaksu;
- 2) ajomatkamaksu;
- 3) odotusmaksu;
- 4) ennakkotilausmaksu;
- 5) avustamislisä;
- 6) lentokenttälisä;
- 7) tavarankuljetuslisä.

3 §

Perusmaksu

Perusmaksuna saadaan periä enintään 4,30 euroa, jos kuljetus alkaa muina arkipäivinä kuin lauantaisin kello 6:n ja 20:n välisenä aikana tai lauantaisin, kirkollisten juhlaypäyien, uudenvuoden, vapunpäivän ja itsenäisyyspäivän aattona kello 6:n ja 16:sta välisenä aikana. Muina aikoina perusmaksu on enintään 6,60 euroa.

4 §

Ajomatkamaksu

Ajomatkamaksu, joka määräytyy ajomatkan pituuden ja matkustajien lukumäärän perusteella, jaetaan neljään taksaluokkaan seuraavasti:

Taksaluokka I: (1—2 henkilöä).....	1,10 €/km
Taksaluokka II: (3—4 henkilöä).....	1,32 €/km
Taksaluokka III: (5—6 henkilöä).....	1,43 €/km
Taksaluokka IV: (yli 6 henkilöä).....	1,54 €/km

Kaksi alle 12-vuotiasta lasta lasketaan yhdeksi henkilöksi matkustajien lukumäärää laskettaessa.

Mikäli asiakkaan kuljettaminen edellyttää autoa, jossa on asianmukainen parivarustus, ajomatkamaksu määräytyy taksaluokan III mukaisesti.

5 §

Odotusmaksu

Odotusajalta saadaan periä odotusmaksua enintään 31,40 euroa tunnilta.

Edellä 1 momentissa mainitun lisäksi odotusmaksua saadaan periä:

- 1) ajomatkamaksun sijasta, jos ajo liikenteen ruuhkautumisen tai muun vastaavan syyn takia on niin hidasta, että odotusmaksu tulee ajomatkamaksua korkeammaksi;

2) silloin, kun kuljetuksen päättyessä paluumatkaan asemapaikalle sisältyy vesistöjen ylittämistä lautalla tai lossilla ja lautan tai lossin odotusajan kesto ylittää 30 minuuttia.

6 §

Lisämaksut

Kuljetuksesta saadaan periä seuraavat lisämaksut:

1) enintään 5,20 euron suuruinen ennakkotilausmaksu silloin, kun kuljetus on tilattu vähintään 30 minuuttia ennen asiakkaan ilmoittamaa lähtöaikaa;

2) lentokentäisiä, joka on yhtä suuri kuin se maksu, jonka luvanhaltija joutuu maksamaan päästökseen lentokentällä matkustajaterminaalin alueelle noutamaan asiakasta;

3) enintään 10,00 euron suuruinen avustamislisä, jos asiakkaan kuljettaminen ja avustaminen edellyttää autoa, jossa on asianmukainen paari- tai vammaisvarustus;

4) enintään 10,00 euron suuruinen lisämaksu siltä ajalta, joka kuluu kuljetuksessa tarvittavien paarien noutamiseen ja asentamiseen, asemapaikan ulkopuolelta ennen kuljetuksen alkua.

Edellä 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettua ennakkotilausmaksua ei kuitenkaan saa periä:

1) sosiaalihuoltoasetuksen (607/1983) 9 §:ssä tarkoitetuista kuljetuksista;

2) vammaisuuden perusteella järjestettävistä palveluista ja tukitoimista annetun asetuksen (759/1987) 4, 5 ja 6 §:ssä tarkoitetuista kuljetuksista;

3) kehitysvammaisten erityishuollosta annetun lain (519/1977) 39 §:ssä tarkoitetuista kuljetuksista;

4) sairausvakuutuslain (1224/2004) 4 luvun 1—5 §:ssä tarkoitetuista kuljetuksista;

5) kansaneläkelaitoksen järjestämästä kuntoutuksesta annetun lain (610/1991) 7 a §:ssä tarkoitetuista kuljetuksista;

6) kansaneläkelain (347/1956) 36 ja 46 §:ssä tarkoitetuista kuljetuksista;

7) koululaiskuljetuksista.

Muiden kuin tässä asetuksessa säädettyjen lisämaksujen periminen ei ole sallittua.

7 §

Tavarankuljetuslisä

Isokokoisten esineiden ja koirien kuljetamisesta saadaan periä enintään 2,00 euron suuruinen lisämaksu. Lisämaksua ei saa kuitenkaan periä matkustajan tavanomaisista matkatavaroista eikä näkövammaisen opaskoirasta.

8 §

Maksuista ilmoittaminen

Taksitaksan mukaisista maksuista ilmoitettaessa on noudatettava kulutushyödykkeen hinnan ilmoittamisesta markkinoinnissa annetun asetuksen (1359/1999) 11 §:n säännöksiä.

9 §

Taksamittari

Taksamittarin asentamisessa ja sinetöimisessä on noudatettava autojen ja perävaunujen rakenteesta ja varusteista annetun asetuksen (1248/2002) 17 §:n säännöksiä.

Taksimatkan hinta määräytyy taksamittaria käyttäen paitsi niissä tapauksissa, joissa asiakkaan kanssa on sovittu tässä asetuksessa säädettyjä enimmäishintoja alemmasta korvauksesta. Jos taksamittari on epäkunnossa tai sen sinetöinti on korjauksen vuoksi tai muusta erityisestä syystä murrettu, on noudatettava taksien reittitaksasta annettua liikenne- ja viestintäministeriön asetusta (133/2005).

10 §

Taksamittarin käyttö

Liikenneluvan mukaisen asemapaikan ympärillä olevaa aluetta, joka määritellään käyttäen 2,5 kilometrin pituista sädettä, kutsutaan tässä pykälässä toiminta-alueeksi. Toiminta-alue voi olla myös laajempi.

Toiminta-alueella asiakkaan luokse ajetaan perusmaksulla. Taksamittari käynnistetään matkustajien lukumäärän mukaista taksaluokkaa vastaavasti sitten, kun auto on matkus-

tajan tai matkustajien käytettävissä. Jos kyseessä on ennakkotilaus, taksamittarin saa käynnistää vasta tilauksen mukaisena aikana.

Silloin kun asiakas tilaa auton toiminta-alueen ulkopuolella olevaan paikkaan, taksamittari käynnistetään taksaluokkaa I vastavasti toiminta-alueen rajalla. Jos matkustajien lukumäärän perusteella on oikeus periä taksaluokkaa I korkeampaa maksua, voidaan mittari nollata ja käyttää paluumatkalla matkustajamäärän mukaista taksaluokkaa.

Asiakkaan ollessa kyydissä taksamittari saa olla käynnissä ajettaessa toiminta-alueella.

Toiminta-alueen ulkopuolella mittari saa olla käynnissä vain yhteen suuntaan ja odotusajana.

11 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 2005.

Tällä asetuksella kumotaan taksitaksasta 15 päivänä toukokuuta 2003 annettu liikenne- ja viestintäministeriön asetus (407/2003).

Helsingissä 25 päivänä helmikuuta 2005

Liikenne- ja viestintäministeri *Leena Luhtanen*

Osastopäällikkö, ylijohdaja Harri Cavén

N:o 133

**Liikenne- ja viestintäministeriön asetus
taksien reittitaksasta**

Annettu Helsingissä 25 päivänä helmikuuta 2005

Liikenne- ja viestintäministeriön päätöksen mukaisesti säädetään luvanvaraisesta henkilöliikenteestä tiellä 15 päivänä helmikuuta 1991 annetun lain (343/1991) 11 §:n 1 momentin nojalla, sellaisena kuin se on laissa 662/1994:

1 §

Soveltamisala

Tätä asetusta sovelletaan säännöllisiin, tielausliikenteenä hoidettaviin kuljetuksiin, joissa kunta tai kuntayhtymä on tilaajana ja jotka hoidetaan tavanomaisella taksilla. Tässä asetuksessa säännöllisiksi katsotaan kuljetukset, joissa etukäteen tilattu kuljetus ajetaan samalla tai lähes samalla reitillä vähintään neljä kertaa 30 päivän aikana.

Tällä asetuksella säädetään ylimmästä sallitusta reittitaksasta.

2 §

Taksan rakenne

Reittitaksa voi koostua yhdestä tai useammasta osasta, joita voivat olla:

- 1) ajomatkamaksu;
- 2) odotusmaksu;
- 3) avustamislisä;
- 4) tavarankuljetuslisä.

3 §

Ajomatkamaksu

Ajomatkamaksu, joka määräytyy ajomat-

kan pituuden ja matkustajien lukumäärän perusteella, jaetaan neljään taksaluokkaan tämän asetuksen liitteen mukaisesti. Taksaluokkien matkustajamäärä on erilainen koulukuljetuksissa ja muissa ajoissa, joihin reittitaksaa sovelletaan. Muissa kuin koulukuljetuksissa kaksi alle 12-vuotiasta lasta lasetaan yhdeksi henkilöksi.

Taksaluokka määräytyy suurimman yhtäaikaan kyydissä olevan matkustajamäärän perusteella. Koulukuljetuksissa oppilaiden satunnaiset poissaolot eivät vaikuta taksaluokan määräytymiseen.

Jollei toisin ole sovittu, reitin alku- ja päätepisteenä pidetään kuljetusta hoitavan autoilijan asemapaikkaa.

4 §

Odotusmaksu

Odotusajalta saadaan periä odotusmaksua enintään 2,45 euroa jokaiselta täydeltä viiden minuutin ajanjaksolta. Odotus ei katkaise reittiä.

Odotusmaksu saadaan periä vain, jos reittiin sisältyy vesistöjen ylittäminen lautalla tai lossilla tai jos odotusmaksun perimisestä ja sen määrästä on erikseen sovittu tilaajan kanssa.

5 §

Avustamislisä

Kuljetuksesta saadaan periä enintään 6,70 euron suuruinen avustamislisä, jos matkustajan kuljettaminen ja avustaminen edellyttää autoa, jossa on asianmukainen paari- tai vammaisvarustus edellyttäen, että avustamislisän perimisestä on erikseen sovittu tilaajan kanssa.

6 §

Tavarankuljetuslisä

Isokokoisten esineiden ja koirien kuljetta-

Helsingissä 25 päivänä helmikuuta 2005

Liikenne- ja viestintäministeri *Leena Luhtanen*

misesta saadaan periä enintään 2,00 euron suuruinen lisämaksu. Lisämaksua ei saa kuitenkaan periä matkustajan tavanomaisista matkatavaroista eikä näkövammaisen opaskoirasta.

7 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 2005.

Tällä asetuksella kumotaan taksien reittitaksasta 15 päivänä toukokuuta 2003 annettu liikenne- ja viestintäministeriön asetus (406/2003).

Osastopäällikkö, ylijohdaja Harri Cavén

Maksut euroina:

Reitin pituus enintään km	Taksaluokka I 1—4 oppilasta 1—2 henkilöä	Taksaluokka II 5—7 oppilasta 3—4 henkilöä	Taksaluokka III 8—10 oppilasta 5—6 henkilöä	Taksaluokka IV 11—13 oppilasta 7 tai useampia henkilöitä
5	8,20	9,05	9,45	10,25
10	9,80	10,80	11,30	12,30
15	12,50	13,75	14,40	15,65
20	15,20	16,70	17,50	19,00
25	17,90	19,65	20,55	22,35
30	20,55	22,65	23,65	25,70
35	23,25	25,60	26,75	29,05
40	25,95	28,55	29,85	32,45
45	28,55	31,45	32,85	35,70
50	31,30	34,45	36,00	39,15
55	34,00	37,40	39,10	42,50
60	36,70	40,35	42,20	45,85
65	39,35	43,30	45,30	49,20
70	42,05	46,25	48,35	52,55
75	44,70	49,15	51,40	55,85
80	47,35	52,10	54,50	59,20
85	50,05	55,05	57,55	62,55
90	52,75	58,00	60,65	65,95
95	55,45	60,95	63,75	69,30
100	58,10	63,95	66,85	72,65
yli 100 km	0,59 €/km	0,65 €/km	0,68 €/km	0,74 €/km

Muissa kuin koulukuljetuksissa kaksi alle 12-vuotiasta lasketaan yhdeksi henkilöksi.

N:o 134

Maa- ja metsätalousministeriön asetus**maataloustuotteiden vientituki- ja vakuus- sekä tuonti-, vienti- ja ennakkovahvistustodistusjärjestelmän täytäntöönpanosta annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen 6 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 2 päivänä maaliskuuta 2005

Maa- ja metsätalousministeriön päätöksen mukaisesti
muutetaan maataloustuotteiden vientituki- ja vakuus- sekä tuonti-, vienti- ja ennakkovahvistustodistusjärjestelmän täytäntöönpanosta 20 päivänä joulukuuta 2002 annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (1363/2002) 6 §:n 3 momentti seuraavasti:

6 §

Seuraamus-, takaisinperintä- ja vakuudenmenetyspäätös

jos näiden kokonaismäärä on vienti-ilmoitusta kohti enintään 100 euroa lukuun ottamatta tapauksia, joissa raja alittuu saman hakijan ja tuotteen kohdalla toistuvasti ilman hyväksyttävää syytä.

Perusteettomasti maksetun tuen, perusteettomasti vapautettujen vakuuksien, korkojen ja vientiasetuksen 51 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen määrien palauttamista ei vaadita,

Tämä asetus tulee voimaan 9 päivänä maaliskuuta 2005.

Helsingissä 2 päivänä maaliskuuta 2005

Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkeaoja*

Ylitarkastaja Michael Nylund

N:o 135

Sosiaali- ja terveysministeriön asetus**työterveyshuollon erikoislääkärikoulutuksen kustannuksiin valtion varoista suoritettavan määrärahan kohdentamisesta ja määrärahan käyttämiseen liittyvien selvitysten antamisesta**

Annettu Helsingissä 3 päivänä maaliskuuta 2005

Sosiaali- ja terveysministeriön päätöksen mukaisesti säädetään työterveyslaitoksen toiminnasta ja rahoituksesta 24 päivänä helmikuuta 1978 annetun lain (159/1978) 3 a §:n 4 momentin ja 3 b §:n 3 momentin nojalla, sellaisina kuin ne ovat laissa 1350/2004 seuraavasti:

1 §

Määrärahan kohdentaminen yliopistoille

Työterveyslaitos voi maksaa työterveyslaitoksen toiminnasta ja rahoituksesta annetun lain (159/1978) 3 a §:n nojalla saamastaan määrärahasta korvausta Helsingin, Kuopion, Oulun, Tampereen ja Turun yliopistoille niiden antamasta työterveyshuollon erikoislääkärikoulutuksesta kuhunkin yliopistoon perustettavan kliinisen opettajan viran palkkaus- ja muihin kustannuksiin kullekin yliopistolle enintään 70 000 euroa. Työterveyslaitos voi maksaa korvauksen saatuaan yliopistoilta kirjallisen esityksen kuhunkin yliopistoon perustettavista viroista sekä laskelman niistä aiheutuvista palkkaus- ja muista kustannuksista.

Työterveyslaitos voi lisäksi maksaa 1 momentissa tarkoitettua määrärahasta korvausta 1 momentissa mainituille yliopistoille Helsingin yliopiston koordinoimasta yliopistojen yhteisestä virtuaaliyliopistosta aiheutuviin kustannuksiin yhteensä 100 000 euroa käytettäväksi työterveyshuollon erikoislääkärikoulutukseen sekä tämän koulutuksen kehittämiseen ja valtakunnalliseen koordinointiin. Työterveyslaitos voi maksaa korvauksen yli-

opistoille saatuaan Helsingin yliopistolta kirjallisen esityksen työterveyshuollon erikoislääkärikoulutuksen kehittämiseen liittyvästä virtuaaliyliopistohankkeesta ja laskelman sen toteuttamisesta aiheutuvista kustannuksista.

Jos 1 ja 2 momentissa tarkoitetuissa esityksissä tai laskelmissa annetut tiedot muuttuvat, tulee yliopistojen välittömästi ilmoittaa asiasta työterveyslaitokselle.

2 §

Määrärahan kohdentaminen työterveyslaitokselle

Työterveyslaitos voi käyttää työterveyslaitoksen toiminnasta ja rahoituksesta annetun lain 3 a §:n nojalla saamaansa määrärahaa myös niihin työterveyslaitoksen itse antaman työterveyshuollon erikoislääkärikoulutuksen kustannuksiin, jotka aiheutuvat:

- 1) yhden työterveyshuollon erikoislääkärikoulutusta antavan kouluttavan erikoislääkärin toimen perustamisesta;
- 2) kahdeksan työterveyshuollon erikoislääkärin erikoistumistoimen perustamisesta; sekä
- 3) työterveyshuollon erikoislääkärikoulutuksen kehittämiseen liittyvien atk-ohjelmien

laatimisesta ja ylläpidosta sekä työterveys-
huollon erikoislääkärikoulutukseen liittyvästä
hallinnoinnista.

Työterveyslaitos ei voi käyttää 1 momen-
tissa tarkoitettua määrärahaa niihin kustan-
nuksiin, joihin se saa työterveyslaitoksen
toiminnasta ja rahoituksesta annetun lain
3 §:n 1 momentin mukaista valtionosuutta.

3 §

Määrärahan käyttöön liittyvien selvitysten antaminen

Yliopistojen tulee antaa työterveyslaitok-
selle vuotta 2005 koskeva työterveyslaitoksen
toiminnasta ja rahoituksesta annetun lain 3 b
§:n 3 momentissa tarkoitettu selvitys seuraa-

Helsingissä 3 päivänä maaliskuuta 2005

Peruspalveluministeri *Liisa Hyssälä*

van vuoden maaliskuun loppuun mennessä
kirjallisesti.

Työterveyslaitoksen tulee antaa sosiaali- ja
terveysministeriölle vuotta 2005 koskevat
työterveyslaitoksen toiminnasta ja rahoituk-
sesta annetun lain 3 b §:n 3 momentissa
tarkoitettut selvitykset ja yhteenveto seuraavan
vuoden kesäkuun loppuun mennessä kirjalli-
sina.

4 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 3 päivänä
maaliskuuta 2005 ja on voimassa 31 päivään
joulukuuta 2005 asti. Asetusta kuitenkin
sovelletaan 1 päivästä maaliskuuta 2005.

Lääkintöneuvos Matti Lamberg

N:o 136

Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus

maa- ja metsätalousministeriön asetuksesta vuonna 2004 muille kuin puutarhatuotteille, korjatulle sadolle, puustolle ja maatalouden tuotantorakennuksille aiheutuneiden tulvavahinkojen korvausten maksatuksesta

Annettu Helsingissä 3 päivänä maaliskuuta 2005

Maa- ja metsätalousministeriö ilmoittaa Suomen säädöskokoelmasta 25 päivänä helmikuuta 2000 annetun lain (188/2000) 4 §:n nojalla:

Maa- ja metsätalousministeriö on antanut seuraavan asetuksen:

Asetuksen nimike	MMM:n määräys- kokoelman n:o	antopäivä	voimaantulopäivä
MMMa vuonna 2004 muille kuin puutarhatuotteille, korjatulle sadolle, puustolle ja maatalouden tuotantorakennuksille aiheutuneiden tulvavahinkojen korvausten maksatuksesta ...	13/05	3.3.2005	9.3.2005

Edellä mainittu asetus on julkaistu maa- ja metsätalousministeriön määräyskokoelmassa. Asetus on saatavissa maa- ja metsätalousministeriön tietopalvelukeskuksesta, osoite (Mariankatu 23, Helsinki), PL 310, 00023 Valtioneuvosto, puhelin 020 77 2005.

Helsingissä 3 päivänä maaliskuuta 2005

Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkeaoja*

Ylitarkastaja Velimatti Mukkila

N:o 137

Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus**maa- ja metsätalousministeriön asetuksesta vuoden 2004 puutarhatuotteiden varastointituen maksatuksesta**

Annettu Helsingissä 3 päivänä maaliskuuta 2005

Maa- ja metsätalousministeriö ilmoittaa Suomen säädöskokoelmasta 25 päivänä helmikuuta 2000 annetun lain (188/2000) 4 §:n nojalla:

Maa- ja metsätalousministeriö on antanut seuraavan asetuksen:

Asetuksen nimike	MMM:n määräys- kokoelman n:o	antopäivä	voimaantulopäivä
MMMa vuoden 2004 puutarhatuotteiden varastointituen maksatuksesta	14/05	3.3.2005	9.3.2005

Edellä mainittu asetus on julkaistu maa- ja metsätalousministeriön määräyskokoelmassa. Asetus on saatavissa maa- ja metsätalousministeriön tietopalvelukeskuksesta, osoite (Mariankatu 23, Helsinki), PL 310, 00023 Valtioneuvosto, puhelin 020 77 2005.

Helsingissä 3 päivänä maaliskuuta 2005

Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkeaoja*

Ylitarkastaja Velimatti Mikkilä

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

N:o 138

Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus**maa- ja metsätalousministeriön asetuksesta vuoden 2004 peltokasvien tuen (CAP-tuen) non food -kesantopalkkion maksatuksesta**

Annettu Helsingissä 4 päivänä maaliskuuta 2005

Maa- ja metsätalousministeriö ilmoittaa Suomen säädöskokoelmasta 25 päivänä helmikuuta 2000 annetun lain (188/2000) 4 §:n nojalla:

Asetuksen nimike	MMM:n määräys- kokoelman n:o	antopäivä	voimaantulopäivä
MMMa vuoden 2004 peltokasvien tuen (CAP-tuen) non food -kesantopalkkion maksatuksesta.....	15/05	4.3.2005	9.3.2005

Edellä mainittu asetukset on julkaistu maa- ja metsätalousministeriön määräyskokoelmassa. Asetukset on saatavissa maa- ja metsätalousministeriön tietopalvelukeskuksesta, osoite (Mariankatu 23, Helsinki), PL 310, 00023 Valtioneuvosto, puhelin 020 77 2005.

Helsingissä 4 päivänä maaliskuuta 2005

Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkeaoja*

Ylitarkastaja Velimatti Mikkilä

JULKAISIJA: OIKEUSMINISTERIÖ

N:o 127—138, 3 arkkia